

2) Artykuł 221 ust. 3 rozporządzenia nr 2913/92 należy interpretować w ten sposób, że organy celne mogą skutecznie powiadomić dłużnika o kwocie należności celnych podlegających, zgodnie z prawem, zapłacie, po upływie trzyletniego terminu od dnia powstania długu celnego, w wypadku gdy organy te nie mogły określić dokładnej kwoty tych należności wskutek popełnienia czynu podlegającego ściganiu karnemu, choćby sprawcą tego czynu nie był wskazany dłużnik.

(¹) Dz.U. C 142 z 7.6.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — Distillerie Smeets Hasselt NV przeciwko Belgische Staat, Louisowi De Vos, Bollen, Mathay & Co BVBA, syndykowi Transterminal Logistics NV, Danielowi Van den Langenberghowi, Firma De Vos NV; Belgische Staat przeciwko Bollen, Mathay & Co BVBA, syndykowi Transterminal Logistics NV oraz Louis De Vos przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-126/08) (¹)

(Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 — Wspólnotowy kodeks celny — Retrospektywne pokrycie należności celnych przywozowych lub wywozowych — Zaksięgowanie kwoty należności — Wpisanie do rejestru lub zaewidencjonowanie w inny równoważny sposób — Wpisanie do protokołu równoznaczne z zaksięgowaniem — Przekazanie kopii protokołu równoznaczne z podaniem do wiadomości dłużnika kwoty należności prawnie należnych)

(2009/C 220/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Distillerie Smeets Hasselt NV, Belgische Staat, Louis De Vos

Strona pozwana: Belgische Staat, Louis De Vos, Bollen, Mathay & Co BVBA, syndyk Transterminal Logistics NV, Daniel Van den Langenbergh, Firma De Vos NV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Cassatie van België — Wykładania art. 217 ust. 1 i art. 221 ust. 1 Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (w wersji obowiązującej w 1992 r.) (Dz.U. L 302, s. 1) — Retrospektywne pokrycie należności celnych przywozowych lub wywozowych — Wymóg zaksięgowania kwoty należności przed podaniem jej do wiadomości dłużnika czy brak takiego wymogu — Pojęcie „wpisanie do rejestru lub zaewidencjonowanie w inny równoważny sposób”

Sentencja

Artykuł 217 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny

powinien być interpretowany w ten sposób, że państwa członkowskie mogą przewidzieć, iż zaksięgowanie kwoty należności wynikających z długu celnego następuje przez wpisanie tej kwoty do protokołu sporządzonego przez właściwe organy celne, stwierdzającego naruszenie obowiązującego prawa celnego.

(¹) Dz.U. C 142 z 7.6.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-165/07) (¹)

(Organizmy zmodyfikowane genetycznie — Materiał siewny — Zakaz wprowadzania do obrotu — Zakaz wpisu do krajowego rejestru odmian — Dyrektywy 2001/18/WE i 2002/53/WE — Powołanie się na powody o charakterze etycznym i religijnym — Ciężar dowodu)

(2009/C 220/16)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Doherty i A. Szymkowska, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: M. Dowgielewicz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 22 i 23 dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EEG (Dz.U. L 106, s. 1) oraz art. 4 ust. 4 i art. 16 dyrektywy Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych (Dz.U. L 193, s. 1) — Przepisy krajowe zakazujące wprowadzania do obrotu materiału siewnego odmian genetycznie zmodyfikowanych oraz ich wpisu do krajowego rejestru odmian

Sentencja

1. Zakazując swobodnego obrotu materiałem siewnym odmian genetycznie zmodyfikowanych oraz wpisu odmian genetycznie zmodyfikowanych do krajowego rejestru odmian, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 22 i 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej

dyrektywę Rady 90/220/EWG, jak również na mocy art. 4 ust. 4 i art. 16 dyrektywy Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych.

2. W pozostałym zakresie skarga zostaje odrzucona.
3. Rzeczpospolita Polska pokrywa własne koszty i dwie trzecie kosztów poniesionych przez Komisję.
4. Komisja Wspólnot Europejskich pokrywa jedną trzecią własnych kosztów.

(¹) Dz.U. C 183 z 19.7.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation, Francja) — Laszlo Hadadi (Hadady) przeciwko Csilla Marta Mesko, żona Hadadi (Hadady)

(Sprawa C-168/08) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Właściwość, uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej — Artykuł 64 — Przepisy przejściowe — Zastosowanie do orzeczenia państwa członkowskiego, które przystąpiło do Unii Europejskiej w 2004 r. — Artykuł 3 ust. 1 — Jurysdykcja w dziedzinie rozwodu — Właściwe elementy powiązania — Miejsce zwykłego zamieszkania — Obywatelstwo — Małżonkowie mający miejsce zamieszkania we Francji i obydwoje mający obywatelstwo francuskie i węgierskie)

(2009/C 220/17)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation, Francja

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Laszlo Hadadi (Hadady)

Strona pozwana: Csilla Marta Mesko, żona Hadadi (Hadady)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation (Francja) — Wykładnia art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1347/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie jurysdykcji, uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich i w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej za dzieci obojga małżonków (Dz.U. L 160, s. 19) oraz art. 3 i 64 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338, str. 1) — Przesłanki uznania wyroku orzekającego rozwód — Istotne

czynniki powiązania: miejsce zamieszkania czy obywatelstwo stron

Sentencja

- 1) O ile sąd państwa członkowskiego, do którego wniesiono sprawę, powinien sprawdzić zgodnie z art. 64 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, czy sąd państwa członkowskiego pochodzenia orzeczenia sądowego był właściwy na podstawie art. 3 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia, o tyle ostatni z wymienionych przepisów sprzeciwia się temu, aby sąd państwa członkowskiego, do którego wniesiono sprawę, uznał małżonków posiadających obywatelstwo zarówno tego państwa członkowskiego jak i obywatelstwo państwa członkowskiego pochodzenia, wyłącznie za obywateli państwa członkowskiego, do którego wniesiono sprawę. Przeciwnie, sąd ten powinien uwzględnić okoliczność, iż małżonkowie posiadają również obywatelstwo państwa członkowskiego pochodzenia oraz że w związku z tym sądy tego państwa mogły być właściwe do rozpoznania sprawy.
- 2) Jeżeli każdy z małżonków posiada obywatelstwo obydwu państw członkowskich, art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 2201/2003 sprzeciwia się temu, aby właściwość sądu jednego z tych państw członkowskich była wyłączona na tej podstawie, że powód nie posiada innych więzi z tym państwem. Przeciwnie, na podstawie tego przepisu właściwe są sądy państw członkowskich, których obywatelstwo posiadają małżonkowie, a małżonkowie ci mogą dokonać wyboru, przed sąd którego z państw członkowskich wniosą sprawę.

(¹) Dz.U. C 158 z 21.6.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Zuid-Chemie BV przeciwko Filippo's Mineralenfabriek NV/SA

(Sprawa C-189/08) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych i handlowych — Jurysdykcja i wykonywanie orzeczeń — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Wyrażenie „miejsce, gdzie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę”)

(2009/C 220/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Zuid-Chemie BV

Strona pozwana: Filippo's Mineralenfabriek NV/SA